

Místo EU vzniká nový superstát bez souhlasu občanů, varuje polský europoslanec Jacek Saryusz-Wolski

 tadesco.org/misto-eu-vznika-novy-superstat-bez-souhlasu-obcanu-varuje-polsky-europoslanec-jacek-saryusz-wolski

datum: 19. 11. 2023

autor: sofie

čas na přečtení: 11 min.

Veřejnost si nemá všimnout, že se chystá puč, který zruší Evropskou unii jako společenství suverénních států. Vytváří se nový superstát bez jakéhokoli souhlasu lidu, říká polský europoslanec Jacek Saryusz-Wolski

Výbor Evropského parlamentu pro ústavní záležitosti přijal 25. října usnesení se zprávou vypracovanou takzvanou Verhofstadtovou skupinou, týmem vedeným belgickým euro-federalistou Guyem Verhofstadtem. Smlouva obsahuje dalekosáhlé změny.

Hlasování na zasedání je plánováno na 22. listopadu, formálně tak zahájí postup pro změnu obsahu stávajících EU smluv.

Polský europoslanec Jacek Saryusz-Wolski, který byl do července členem této Verhofstadtovy skupiny, v tomto exkluzivním rozhovoru pro Remix News vysvětluje, proč má tento nejnovější pokus o přeměnu Evropské unie v nedemokratický superstát, reálnou šanci na úspěch v případě, že nebude okamžitě zastaven.

Redaktor: V Polsku proběhly volby a víme, že novou vládu pravděpodobně sestaví Občanská koalice spolu s Třetí cestou a Novou levicí. Znamená to, že Polsko nyní podpoří dalekosáhlé změny smluv o EU, které v Evropském parlamentu navrhla levice a pravý střed?

Jacek: Raději mluvím v podmiňovacím způsobu, protože k dnešnímu dni je sestavení vlády opozicí pravděpodobné, ale ne předem dané. Pokud se tak však stane, je skutečně pravda, že od Polska již nelze očekávat, že bude tyto změny ve fungování EU nadále blokovat.

Pokud jde o hlasování, ve zprávě o parlamentarismu, evropském občanství a demokracii, kde byl pozměňovací návrh na zrušení práva veta členských států, hlasovala opozice pro zrušení tohoto práva veta.

Při hlasování ve Výboru pro ústavní záležitosti Evropského parlamentu 25. října vyjádřili zástupci těchto polských stran zásadní podporu tomuto EU plánu na vytvoření superstátu a omezení role členských států na úroveň „spolkových zemí“ německého typu.

Je tedy téměř jisté, že pokud tyto tři strany vytvoří v Polsku vládu v čele s Donaldem Tuskem, budou tyto změny podporovat.

Za předpokladu, že se tak stane, mohou tyto změny zablokovat menší země, jako je Maďarsko a Slovensko, jejichž nový premiér Robert Fico se vyjádřil ostře proti zrušení práva veta?

Musíme vzít v úvahu zkušenosti s ústavní smlouvou. Bylo mnoho odpůrců, ale nakonec pod tlakem a vydíráním souhlasila i ta nejodolnější členka, Velká Británie. Tuto smlouvu zablokovala pouze dvě referenda, a to v Nizozemsku a ve Francii. Teprve poté bylo od této smlouvy upuštěno. Nakonec však byla stejně přijata ve zkrácené podobě a přejmenována na známou Lisabonskou smlouvu. Historie ústavní smlouvy tedy dokazuje, že i ti nejodolnější časem a pod tlakem ustupují.

V tomto případě je tlak velmi velký a nástroje, které má Evropská komise k dispozici, jsou mnohem silnější než v dobách, kdy se snažila prosadit ústavní smlouvu. Tehdy Komise nemohla blokovat finanční

prostředky, jako to dělá dnes. Nemohla například postavit členský stát ke zdi na základě vymyšlených obvinění týkajících se takzvaného právního státu.

Arzenál prostředků vydírání a šikany je dnes mnohem větší a je aktivně využíván. Francouzka Marine Le Penová uvedla, že italská premiérka Giorgia Meloniová nechtěla hlasovat pro imigrační a relokační balíček, protože se domnívala, že je třeba námořní blokády, nikoliv tohoto typu neúčinného opatření. Bylo jí však vyhrožováno, že bude zablokována tranše z italských ozdravných fondů. Meloni se nakonec tomuto tlaku podvolila, neboť riskovala útok finančních trhů na Itálii.

Italové to skutečně znají z roku 2011. Vy jste ale řekl, že jste na protest takzvanou Verhofstadtovu skupinu opustil, tedy tým pracující na zprávě Evropského parlamentu na změnu smluv. Na protest proti čemu?

Proti této závěrečné formulaci a nerespektování principu konsensu. Na zprávě jsme pracovali od července 2022 do července 2023. Byly to stovky hodin jednání. Zúčastnilo se ho šest zástupců šesti politických skupin, včetně mě za skupinu Evropských konzervativců a reformistů (ECR). Skupina Identita a demokracie nebyla připuštěna.

Proč?

Co se týče šesti zpravodajů, Konference předsedů rozhodla, že má být šest spolu-spravodajů, tj. má platit zásada konsensu. Očekávalo se, že na konečné verzi se shodnou všichni.

Jako jeden z těchto šesti spoluzpravodajů jsem protestoval proti různým řešením, bohužel neúspěšně. Navrhoval jsem jiná řešení, např. subsidiární komoru Soudního dvora EU složenou z předsedů národních ústavních soudů nebo proceduru červené karty, v níž by polovina národních parlamentů mohla zastavit legislativu v Evropské komisi atd.

To vše bylo zamítnuto a princip „konsenzu šesti spoluzpravodajů“ se změnil na „konsenzus minus jeden“. Jinými slovy, pět dalších politických skupin se dohodlo na záležitostech mezi sebou a ECR se nakonec také dostala mimo sanitární kordon. Proto jsem jménem své skupiny zabouchl dveře.

Evropský parlament ve svém návrhu usnesení, které se zabývá právě těmito návrhy na změny smluv, uvádí jako zdroj těchto myšlenek takzvanou Konferenci o budoucnosti Evropy.

Neznamená to, že za těmito navrhovanými změnami stojí demokratický postup? Jednalo se přece o konzultaci s občany, nebo ne?

Rozhodně ne.

Především bych varoval před čtením samotného návrhu rezoluce, protože jsem na vlastní uši slyšel, jak se mezi spoluzpravodaji hovořilo o tom, že rezoluce má být přeformulována, aby se nejradikálnější návrhy skryly a přeskupily tak, aby ani v táboře těch pěti zbývajících politických skupin, od komunistické levice po Evropskou lidovou stranu, nevzbudily odpor. Proto je samotná rezoluce „light“ verzí, verzí, která je záměrně zfalšovaná, aby zakryla skutečnou radikalitu toho, co je na 110 stranách této zprávy.

Co se týče konference o budoucnosti Evropy, byla to jen nastražená akce. Sešlo se na ní osm set zástupců takzvané občanské společnosti. Byli podrobni koučování a formátování s pomocí nevládních organizací Sorosova typu tak, aby jim bylo do úst vloženo poselství, které chtěl bruselský establishment slyšet od širší veřejnosti. S veřejnou konzultací to nemělo nic společného. Byla to jen zástěna, kulisa, Potěmkinova vesnice. Ve skutečnosti byl obsah konference napsán v kancelářích Evropské komise a Spinelliho skupiny.

Stojí za povšimnutí, že v usnesení Evropského parlamentu se jeho autoři odvolávají na Ventotenský manifest italského trockistického komunisty Altiera Spinelliho. Jeho manifest je citován na prvním místě, Schumanova deklarace je na druhém. To jasně ukazuje, že tato myšlenka změny smlouvy o EU má kořeny v komunistické marxistické vizi Evropy kde se ruší národní státy, a kde demokracie v podstatě neexistuje.

Řekněme si to jasně: tento projekt reformy smluv EU je komunistický a odmítá Schumanovu křesťansko-demokratickou koncepci. Spinelliho skupina, která je spoluautorem návrhů, je neformální skupinou v Evropském parlamentu, která má několik desítek poslanců. Prohlašují se za federalisty.

V Evropské unii je váha hlasů členských států úměrná jejich počtu obyvatel. Jedná se tedy nejen o protidemokratický, ale také o antifederalistický projekt, přestože se sami nazývají federalisty.

Mezi navrhovanými změnami smluv o EU je i toto poměrně revoluční pravidlo ve srovnání s tím, které platilo doposud: Následné smlouvy by byly přijímány 4/5 většinou členských států. Na druhou stranu, tato první smlouva, která by byla průlomová a zavedla by takový princip, bude muset být přijata jednomyslně, že?

Ano. A jakmile bude přijata, nebude již třeba vynucovat vůli některých členských států. To je kuriozita, protože nikde v žádné mezinárodní organizaci se nestalo, že by se statutární, ústavní akt organizace přijímal jinak než jednomyslně.

Další revoluční změna se týká způsobu přidělování kompetencí Unie. Dosud – alespoň teoreticky, protože v praxi je to trochu jinak – jsou to členské státy, které Unii udělují nové pravomoci. Naproti tomu podle tohoto nově navrhovaného smluvního dokumentu, který nyní

projednává Evropský parlament, by bylo oficiálně možné, aby si Unie udělovala nové kompetence sama a rozhodovala o kompetencích členských států.

V současné době, alespoň na papíře, existuje podle článku 5 tzv. princip svěřování. To znamená, že Unie má pouze ty pravomoci, které jí byly svěřeny členskými státy a jsou vyjmenovány ve smlouvách.

Naproti tomu zpráva Verhofstadtovy skupiny navrhuje přenést na Unii 10 oblastí pravomocí, z toho dvě jako výlučné pravomoci, a to v oblasti klimatu a životního prostředí, a osm jako tzv. sdílené pravomoci. Sdílené kompetence jsou podle smlouvy ty, v nichž má Unie při jejich výkonu přednost před členskými státy.

Stručně řečeno, o tom, jaké jsou pravomoci a rozsah suverenity států, bude rozhodovat Unie, a nikoliv naopak. Suverenita v rámci Evropské unie by tedy již nespočívala ve členských státech, ale v Unii samotné.

Mimochodem, měna euro se má stát povinnou pro všechny členy EU. Proto také hovořím o hrozbě, že se z členských států stanou pouhé „spolkové země“. Budou to prostě spolkové země Evropské unie, stejně jako jsou spolkové země Německa.

Teoreticky je imigrace zatím stále ve výlučné kompetenci členských států EU...

V současné době je ekonomické přistěhovalectví na základě stávajících evropských smluv skutečně ve výlučné pravomoci členských států, ale v praxi se to nedodrhuje. Migrační pakt, který se právě dokončuje svým principem relokace dává EU pravomoci, které jí členské státy nesvěřily.

A pokud jde o budoucí pravomoci, když si projdete všechny tyto pravomoci, které by EU získala – životní prostředí, klima, lesnictví, veřejné zdraví, přeshraniční dopravní infrastruktura, politika vnějších

hranic, zahraniční věci, vnitřní bezpečnost, obranné záležitosti, civilní obrana, průmysl, vzdělávání... , tak toho členským státům moc nezbyvá. Kompetence členských států budou tedy zbytkové.

K tomu patří velká kapitola kulturní revoluce neboli genderové ideologie, kdy je všude ve Smlouvě „rovnost mezi muži a ženami“ nahrazena pojmem „gender“. A tím se dostáváme do katalogu tzv. evropských hodnot.

Znamená to, že pokud budou smlouvy upraveny podle současných návrhů Evropského parlamentu, bude moci EU oficiálně a právně vnutit všem členským státům manželství osob stejného pohlaví?

Nepovolení sňatků osob stejného pohlaví v členském státě bude totiž představovat porušení právního státu, jak jej chápe nová definice EU. K tomu je třeba dodat, že článek 7, s nímž se Polsko a Maďarsko léta potýkají, by byl změněn tak, že by bylo možné konstatovat nerespektování zásad právního státu ze strany určité země a danou zemi by bylo možné potrestat již nikoliv jednomyslně, ale většinou ostatních členských států.

Přijetí těchto změn bude mít za následek znemožnění obrany států v této věci. Bude snazší členský stát potrestat a zablokovat mu finanční prostředky EU, na které má nárok. Stručně řečeno to, co nyní dělají nezákonně, by od nynějška mohly dělat legálně, protože vše bude zakotveno ve Smlouvě.

Jaká je tedy vaše prognóza? Má nová Smlouva dostatečnou podporu ve velkých zemích EU a bude zbytku jednoduše vnucena?

Nejprve projde v Evropském parlamentu. Zhruba podle předchozích hlasování předpovídám, že by to mělo být asi 330 hlasů „pro“ a 170 „proti“.

Po přijetí Evropským parlamentem se návrh na změnu smluv EU dostane na stůl Rady EU, která sdružuje ministry z 27 členských států EU. Poté bude postoupen Evropské radě, tj. zasedání hlav států a předsedů vlád.

Evropská rada pak může prostou většinou hlasů, což je něco neobvyklého, rozhodnout o svolání Konventu. Jedná se o druh Konventu, kterému kdysi předsedal Giscard d'Estaing a jehož výsledkem byla neúspěšná ústavní smlouva EU. Dalším krokem je rozhodnutí svolat mezivládní konferenci, která vše uzákoní společnou dohodou o změnách smluv.

Moje odpověď na vaši otázku zní, že pokud se společnosti a politické síly neprobudí nyní a nezastaví to v rané fázi, pojedou parní válec EU až do konce. Na druhou stranu, pokud se tomu nyní postaví a ve společnostech členských států se vytvoří odpor, který bude mít vliv na politické debaty a volby, pokud se ve Francii dostanou k moci síly, které jsou proti této změně režimu, což se očekává, a pokud dojde k posunu politické scény doprava ve volbách do Evropského parlamentu v příštím roce, pokud se to stane důležitým tématem těchto evropských voleb, pak je šance tyto změny smlouvy zablokovat.

Pokud se to však bude dít potichu, jako tomu bylo doposud, za mlčení politiků a médií, pak tento proces dojde až do konce. Prozatím si si jí všimli pouze odborníci a velmi malý počet novinářů.

To je mimochodem záměr, dělat to interně, diskrétně. Veřejnost si nemá všimnout, že se chystá puč, že se ruší Evropská unie jako společenství suverénních států a vytváří se superstát bez jakéhokoli souhlasu občanů.

Je to útok na demokracii. Robert Schuman se musí obracet v hrobě. Kdyby žil a byl dnes poslancem Evropského parlamentu, hlasoval by proti. Stejně jako Ital Alcide de Gasperi, další z otců zakladatelů

Evropy.

Problém je v tom, že Evropa byla unesena, byla ukradena. Stejně jako Zeus v podobě býka unesl Evropu, levicově-liberální kruhy se zmocnily něčeho, co bylo konceptem s křesťanskou genezí. Toto něco přetvářejí v projekt s komunistickými kořeny. Autoři návrhu usnesení a zprávy Evropského parlamentu to ani neskrývají.

Jacek Saryusz-Wolski je ekonom a odborník na evropská studia. Byl jedním z hlavních polských vyjednávačů o členství v Evropské unii a v několika vládách v 90. letech a na počátku nového tisíciletí měl na starosti vztahy s EU. Od roku 2004 je poslancem Evropského parlamentu. V letech 2004-2007 byl místopředsedou Evropského parlamentu a v letech 2007-2009 předsedal zahraničnímu výboru EP. Jacek Saryusz-Wolski byl také členem odborového svazu Solidarita za vlády komunistů v 80. letech.

Znechucen způsobem, jakým se jeho liberální kolegové snažili v Bruselu po volební porážce v roce 2015 prosadit sankce proti Polsku, se distancoval od Občanské platformy (PO), jejíž vůdčí osobností byl (v té době byl místopředsedou Evropské lidové strany), a přiblížil se Právu a spravedlnosti (PiS), s níž nyní zasedá ve skupině Evropských konzervativců a reformistů (ECR).

Pokud byste rádi přispěli na překlady článků a provoz serveru tadesco, učiňte tak prosím platbou na účet č. 2202651812/2010 (IBAN: CZ5020100000002202651812). Platbu prosím označte jako „dar“.
Děkujeme.

sponzorováno